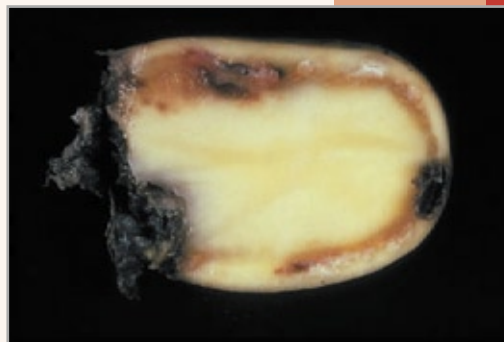

***Ralstonia solanacearum* (Smith) Yabuuchi et al.**
Śluzak

UE: I/A/II (b) 2.
PL: 1/A/2 B. 2.

Fot. Więdnąca roślina ziemniaka (po lewej), objawy na bulwie (u góry), przekrój przez porażoną bulwę ziemniaka (u dołu).

***Ralstonia solanacearum* (Smith) Yabuuchi et al. (syn. *Pseudomonas solanacearum* (Smith) Smith)**

Śluzak

Rośliny żywicielskie: Na podstawie zróżnicowania roślin żywicielskich wyróżniono kilka ras i biowarów. Biowar 2 poraża głównie rośliny z rodziny *Solanaceae* i jest najbardziej rozpowszechnionym biowarem porażającym ziemniak. Biowary 1, 3 i 4 także porażają rośliny z rodziny *Solanaceae*, jednocześnie posiadając szeroki zakres innych żywicieli.

Objawy chorobowe: Wczesnym objawem w przypadku bulw ziemniaka jest brązowe przebarwienie tkanki przewodzącej, co jest widoczne po przekrojeniu bulwy w pobliżu stolonu, a z pierścienia wiązek przewodzących wypływa jasny śluz bakteryjny. Dalszy rozwój choroby powoduje powstawanie brązowych przebarwień otaczających tkanek, które mogą obumierać. Często dochodzi do gnicia bulw. W przypadku silnej infekcji śluz bakteryjny może wydostawać się z oczek lub stolonów co powoduje przylepianie się grudek ziemi do bulw ziemniaka.

Wczesnym objawem porażenia roślin jest więdnienie jednego lub większej liczby najmłodszych liści. Początkowo może dojść do więdnienia tylko jednej łodygi lub tylko jednej jej strony. W dalszym etapie rozwoju choroby dochodzi do szybkiego i całkowitego więdnienia i stopniowego zamierania roślin. Okres od momentu pojawienia się pierwszych objawów do chwili obumarcia rośliny wynosi około tygodnia. W przypadku chłodniejszego klimatu nie zawsze można obserwować objawy więdnienia. Wiązki przewodzące korzeni i podstawy łodygi mogą również ulegać przebarwieniu. W celu odróżnienia śluzaka od innych chorób powodujących więdnienie należy odciąć łodygę u podstawy i umieścić ją w naczyniu z czystą wodą na kilka minut, a następnie obserwować samoistny wyciek śluzu bakteryjnego. Podstawa łodygi zwykle nie wykazuje zewnętrznych objawów porażenia.

Biologia: Źródłem pierwotnej infekcji są korzenie lub stolony. Objawy więdnienia powstają w wyniku zasiedlenia przez bakterie tkanki przewodzącej łodygi. Rozwój choroby uzależniony jest od takich czynników jak: temperatura, wiek rośliny oraz wirulencja patogena. W niższej temperaturze i w przypadku odmian mniej podatnych choroba może przez długi okres czasu występować w formie bezobjawowej. W chwili pojawienia się optymalnych warunków dla jej rozwoju, objawy chorobowe pojawiają się w ciągu kilku dni. Bakteria może przeżyć okres zimy w glebie lub przetrwać w kopcach albo na roślinach żywicielskich przez dłuższy okres czasu.

Termin lustracji i pobieranie prób: Objawy porażenia w uprawach polowych są widoczne od czerwca do sierpnia. Całe rośliny i bulwy wykazujące charakterystyczne objawy porażenia należy pobrać, odpowiednio zapakować i przekazać do laboratorium w celu wykonania analiz.